

ГЛАВА 15.

1. А нѣкои, които бѣхж слѣзли отъ Іудеїж, учахж братія-та, че ако ся не обрѣжете по обычаю Моисееву, не можете да бѫдете спасени.

2. И тѣй като станж много прѣпираниѣ и разыскваніе по между тѣхъ и Павла и Варнавж, отредихж да възлѣзе Павелъ и Варнава и нѣкои други отъ тѣхъ въ Іерусалимъ до апостолы-тѣ и презвитери-тѣ за тойзи въпросъ.

3. И тѣй испроводени отъ церквѣ-тѣ, тѣ минувахж прѣзъ Финикий и Самаріїж, и расказувахж обращеніе-то на язычници-тѣ; и причинявахж радость голѣмъ на всички-тѣ братія.

4. А като дойдохж въ Іерусалимъ, пріехж ся отъ церквѣ-тѣ, и отъ апостолы-тѣ и презвитери-тѣ, и извѣстихж все що стори Богъ прѣзъ тѣхъ.

5. Но станжхж нѣкои отъ Фарисейскѣ-тѣ ересь, които бѣхж повѣрували, и казувахж че трѣба да ся обрѣзуватъ язычници-тѣ и да имъ ся заржча да држатъ Моисеевъ-тѣ законъ.

6. И събрахж ся апостоли-тѣ и презвитери-тѣ да разгледатъ това нѣщо.

7. И слѣдъ много разыскваніе станж Петръ и рече имъ: Мажже братія, вы знаете какъ Богъ отъ първи-тѣ дни избра между настъ, прѣзъ мои-тѣ уста да чуїктъ язычници-тѣ слово-то на евангелие-то, и да повѣруватъ.

8. И сърдцевѣдецъ Богъ свидѣтелствува тѣмъ, като имъ даде Духа Святаго, както и намъ;

9. И не направи никаквѣ разлики между настъ и тѣхъ, като очисти сърдца-та имъ съ вѣрѣ-тѣ.

10. Сега прочее защо искушавате Бога, да налагате на ученици-тѣ на шињ-тѣ хомотъ който нито отци-тѣ ни, нито нынѣ можехмы да носимъ?

11. Но нынѣ вѣрувамы че съ благодать-тѣ на Господа Іисуса Христа ще ся спасемъ, както и тѣ.